

HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL

VAN 26 JANUARI 2016

INZAKE VAN;

L.-S. D.. wonende te 1090 JETTE, (...),
appellant,

vertegenwoordigd door Mr. D. Luc, advocaat te 9120 BEVEREN-WAAS, (...),

TEGEN:

V.Z.W (...), met maatschappelijke zetel te 1050 BRUSSEL, (...), Ingeschreven met
KBO-nummer (...),
geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. G. Inge, advocaat te 1000 BRUSSEL, (...).

Gelet op de stukken van de rechtspleging, inzonderheid:

- de eindbeschikking op tegenspraak van de voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, rechtsprekend zoals in kortgeding, d.d. 12 mei 2014, waarvan geen akte van betekening wordt neergelegd;
- het verzoekschrift tot hoger beroep neergelegd ter griffie op 12 november 2014, waarbij een tijdig hoger beroep werd ingesteld;
- de syntheseconclusie van appellant neergelegd ter griffie op 28 augustus 2015;
- de conclusie van geïntimeerde neergelegd ter griffie op 30 oktober 2015.

Relevante feiten en voorgaanden

De heer L.-S., die Brussels volksvertegenwoordiger, vroeg op 2 juli 2013 bij monde van zijn medewerker S. H. aan de vzw (...) om een advertentie op te nemen in de editie van 18 juli 2013 van het informatieblad.

Na telefonisch contact heeft de heer H. op deze datum in die zin een e-mail bericht met de technische gegevens van de advertentie gezonden aan de vzw (...). Nog diezelfde dag bevestigde de vzw (...) dat het nog zou lukken de advertentie op te nemen in het nummer van 18 juli 2013. Tevens werd gevraagd de drukklare opmaak te leveren tegen 10 juli 2013 en werd gevraagd om de facturatiegegevens, zodat de bestelbon zou kunnen worden opgemaakt.

Op 3 juli 2013 heeft de heer H. de advertentie in pdf formaat samen met de facturatiegegevens overgemaakt aan de vzw (...) De advertentie bevatte een foto van de heer L.-S en had als tekst: "BRUSSELS

VOLKSVERTEGENWOORDIGER

D. L.

WENST U EEN .

VEILIGE

ZOMERVAKANTIE

Volg ons ook op facebook"

Op 4 juli 2013 heeft de vzw (...) telefonisch gemeld dat zij van de heer L.-S. en zijn partij geen advertenties opneemt en dat de heer L.-S. dat zeer goed wist.

Op maandag 8 juli heeft de heer L.-S. hiertegen per e-mail geprotesteerd onder verwijzing en met citaat uit het telefoongesprek, en vroeg alsnog de advertentie op te nemen aangezien de vzw (...) op 2 juli had bevestigd dat er ruimte was in de editie van 18 juli.

Op 10 juli volgde een ontvangstbevestiging van de e-mail van 8 juli vanwege de vzw (...). De inhoud van het e-mail bericht van 8 juli werd niet betwist.

De advertentie werd niet opgenomen in de editie van 18 juli 2013.

De heer L.-S. wou vervolgens een gelijkaardige advertentie laten verschijnen in de editie van 31 oktober 2013. Ook deze advertentie bevatte een foto van de heer L.-S., en ditmaal wenste hij de lezers ervan een veilige herfstvakantie.

Na navraag over de beschikbaarheid van ruimte heeft de raadsman van de heer L.-S. op 15 oktober 2013 per e-mail om de opname van deze nieuwe advertentie gevraagd. Hij heeft bij deze e-mail de advertentie in pdf formaat gevoegd en de facturatiegegevens medegedeeld.

Op 16 oktober heeft men de raadsman van de heer L.-S. telefonisch medegedeeld dat advertenties van de heer L.-S. steeds werden geweigerd vanwege zijn partijpolitieke band. Verder deelde de vzw (...) in datzelfde telefoongesprek mee dat de heer L.-S. haar niet kon dwingen deze weigering schriftelijk te bevestigen.

Teneinde alle onduidelijkheden te vermijden heeft de raadsman van de heer L.-S. nog steeds op 16 oktober 2013 de inhoud van het telefoongesprek per e-mail bevestigd, en op 18 oktober 2013 heeft hij de e-mailberichten van 15 oktober 2013 en 16 oktober 2013 en overigens ook de e-mail van 8 juli 2013 bij aangetekende brief bevestigd. Verder heeft hij in deze aangetekende brief nogmaals geprotesteerd tegen de weigering van de advertentie.

Op 13 november 2013 legde de heer L.-S. een verzoekschrift tot staking neer bij de voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, rechtsprekend zoals in kortgeding.

Beschikking a quo

Bij de bestreden beschikking van 12 mei 2014 wordt de vordering van de heer L.-S. ontvankelijk doch ongegrond verklaard en wordt hij afgewezen van zijn vordering.

Voorwerp van het hoger beroep

Overeenkomstig zijn verzoekschrift tot hoger beroep en syntheseconclusie voor het hof vordert appellant, met de hervorming van de bestreden beschikking:

- Te zeggen voor recht dat geïntimeerde ten onrechte de twee hierbij afgebeelde advertenties van appellant weigerde te publiceren en dat deze dubbele weigering een inbreuk uitmaakt op de art. 3, 19 en 20 van de Antidiscriminatiewet;
- Op grond van art. 19 en 20 van de Antidiscriminatiewet de staking te bevelen van deze discriminatie door geïntimeerde, op straffe van een dwangsom van € 10.000,00 per vastgestelde inbreuk.
- Geïntimeerde te veroordelen tot de wettelijk voorziene forfaitaire schadevergoeding van € 1.300,00 meer de gerechtelijke intresten vanaf 13 november 2013, datum van neerlegging van het verzoekschrift, tot en met de datum der volledige betaling.

In graad van hoger beroep werd het geding ingesteld tegen de vzw (...) hervat door haar rechtsopvolger de vzw (...).

Geïntimeerde vordert het hoger beroep ongegrond te verklaren.

BEOORDELING

1. Aangaande de afwezigheid van het advies van het O.M.

Overwegende dat overeenkomstig artikel 764, eerste lid, 12° Ger.W. de vorderingen ingesteld op grond van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie op straffe van nietigheid moet worden meegedeeld aan het Openbaar Ministerie;

Dat in de aanhef van artikel 764, eerste lid Ger.W. weliswaar een uitzondering gemaakt wordt "voor de rechter zitting houdend in kort geding", maar dat deze uitzondering, die restrictief geïnterpreteerd dient te worden, niet van toepassing is voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg die, zoals in casu, recht spreekt zoals in kortgeding en niet in kortgeding;

Overwegende dat het hof vaststelt dat de vordering voor de eerste rechter niet werd meegedeeld aan het Openbaar Ministerie;

Dat het hof deze vaststelling ambtshalve heeft opgeworpen en meegedeeld ter zitting van het hof van 24 november 2015 waarop het Openbaar Ministerie aanwezig was;

Dat appellant geantwoord heeft dat de bestreden beschikking op die grond nietig verklaard moet worden, terwijl geïntimeerde zich op dat punt naar de wijsheid van het hof gedragen heeft (zie proces-verbaal van terechtzitting);

Overwegende dat nu de mededeelbaarheid aan het Openbaar Ministerie voorgeschreven is op straffe van nietigheid, het hof dient vast te stellen dat de beschikking a quo behept is met nietigheid;

Dat de bestreden beschikking vernietigd wordt en het hof ab ovo recht doet op de vordering.

2. Aangaande de toepasselijke wetgeving

2.1.

Overwegende dat appellant zijn vordering steunt op de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie (BS 30 mei 2007) (hierna genoemd: "de federale antidiscriminatiewet").

2.2.

Overwegende dat geïntimeerde opwerpt dat de politieke partij waartoe appellant behoort heel veel kritiek gehad heeft op de invoering van deze wet;

Overwegende dat, zonder dat het hof dient te onderzoeken in hoeverre de politieke partij waartoe appellant behoort al dan niet kritiek had op de invoering van (onderdelen van) deze wet, zulks in geen geval voor appellant een beletsel kan vormen om zich voor de hoven en rechtbanken op de bepalingen van deze wet te beroepen.

2.3.

Overwegende dat de federale Antidiscriminatiewet bepaalt:

Artikel 3

"Deze wet heeft tot doel met betrekking tot de in artikels bedoelde aangelegenheden een algemeen kader te creëren voor de bestrijding van discriminatie op grond van leeftijd, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, vermogen, geloof of levensbeschouwing, politieke overtuiging, syndicale overtuiging, taal, huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, een fysieke of genetische eigenschap of sociale afkomst."

Artikel 5

"§1. Met uitzondering van de aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de Gemeenschappen of van de Gewesten vallen, is deze wet zowel in de overheidssector als in de particuliere sector, met inbegrip van overheidsinstanties, op alle personen van toepassing met betrekking tot : 1° de toegang tot en het aanbod van goederen en diensten die publiekelijk beschikbaar zijn; 2° de sociale bescherming, met inbegrip van de sociale zekerheid en de gezondheidszorg; 3° de sociale voordelen; 4° de aanvullende

regelingen voor sociale zekerheid; 5° de arbeidsbetrekkingen; 6° de vermelding in een officieel stuk of in een proces-verbaal; 7° het lidmaatschap van of de betrokkenheid bij een werkgevers- of werknemersorganisatie of enige organisatie waarvan de leden een bepaald beroep uitoefenen, waaronder de voordelen die deze organisaties bieden; 8° de toegang tot en de deelname aan, alsook elke andere uitoefening van een economische, sociale, culturele of politieke activiteit toegankelijk voor het publiek.

§ 2. Wat de arbeidsbetrekking betreft, is deze wet onder meer, doch niet uitsluitend, van toepassing op: 1° de voorwaarden voor toegang tot arbeid, waaronder onder meer, doch niet uitsluitend, wordt begrepen : - de werkaanbiedingen of de advertenties voor betrekkingen en promotiekansen, en dit ongeacht de wijze waarop deze worden bekendgemaakt of verspreid; - de bepaling en de toepassing van de selectiecriteria en de selectiekanalen die worden gehanteerd in het wervingsproces; - de bepaling en de toepassing van de aanstellingscriteria die worden gehanteerd bij de aanwerving of de benoeming; - de bepaling en de toepassing van de criteria die worden gehanteerd bij promotie; - de toetreding als vennoot in vennootschappen of maatschappen van zelfstandige beroepen.

2° de bepalingen en de praktijken met betrekking tot de arbeidsvoorwaarden en beloning, waaronder onder meer, doch niet uitsluitend, wordt begrepen : - de regelingen vervat in arbeidsovereenkomsten, de overeenkomsten van zelfstandigen, de bestuursrechtelijke statutaire regelingen, de stage- en leerovereenkomsten, de collectieve arbeidsovereenkomsten, de collectieve regelingen voor zelfstandigen, de arbeidsreglementen alsook de eenzijdige werkgeversbeslissingen en de eenzijdige beslissingen opgelegd aan een zelfstandige; - de toekenning en de bepaling van het loon, het ereloon of de bezoldiging; - de toekenning en de bepaling van alle huidige of toekomstige voordelen in geld of in natura mits deze, zij het ook indirect, door de werkgever aan de werknemer of door de opdrachtgever aan de zelfstandige uit hoofde van zijn betrekking worden betaald, ongeacht of dit ingevolge een overeenkomst, ingevolge wettelijke bepalingen, dan wel vrijwillig gebeurt; - de arbeidsduur en de arbeidsduurregeling; - de regelingen inzake feestdagen en zondagsrust; - de regelingen inzake nachtarbeid; - de regelingen inzake arbeid van jeugdige werknemers; - de regelingen met betrekking tot de ondernemingsraden, de comités voor preventie en bescherming op het werk, de vakbondsafvaardigingen en de raden en comités van dezelfde aard die in de openbare sector bestaan; - de bevordering van de arbeids- en de loonsverbetering van de werknemers; - de beroepen- en functieclassificatie; - het betaald educatief verlof en het vormingsverlof; - de regelingen inzake tijdskrediet; - de regelingen inzake jaarlijkse vakantie en het vakantiegeld; - de regelingen met betrekking tot het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun arbeid.

3° de bepalingen en de praktijken inzake de beëindiging van de arbeidsbetrekking, waaronder onder meer, doch niet uitsluitend, wordt begrepen : - de ontslagbeslissing; - de bepaling en de toepassing van de voorwaarden en de modaliteiten van het ontslag; - de bepaling en de toepassing van de criteria bij de ontslagselectie; - de toekenning en de bepaling van vergoedingen naar aanleiding van de beëindiging van de professionele relatie; - de maatregelen die worden getroffen naar aanleiding van de beëindiging van de professionele relatie.

§ 3. Wat de aanvullende regelingen voor sociale zekerheid betreft, is deze wet ondermeer, doch niet uitsluitend van toepassing bij : - de bepaling van het toepassingsgebied van deze regelingen, alsmede de voorwaarden inzake toelating tot die regeling; - de verplichting tot premiebetaling en de premieberekening; - de berekening van de prestaties, alsmede de voorwaarden inzake duur en behoud van het recht op prestaties; - de bepaling van de personen die aan een aanvullende regeling

voor sociale zekerheid mogen deelnemen; - de bepaling of verplicht dan wel vrijwillig aan dergelijke regeling wordt deelgenomen; - de bepaling van de regels voor de toetreding tot de regelingen of ten aanzien van de minimumduur van arbeid of aansluiting bij de regeling om in aanmerking te komen voor prestaties; - de bepaling van de regels ten aanzien van de terugbetaling van premies wanneer de aangeslotene uit de regering treedt zonder te voldoen aan de voorwaarden die hem een uitgesteld recht op prestaties op lange termijn waarborgen; - de bepaling van de voorwaarden voor de toekenning van de prestaties; - de bepaling van het behoud of de verwerving van rechten tijdens de periodes van schorsing van de arbeidsovereenkomst; - de bepaling van de rechten op uitgestelde prestaties wanneer de aangeslotene de regeling verlaat";

Artikel 14

"In de aangelegenheden die onder het toepassingsgebied van deze wet vallen, is elke vorm van discriminatie verboden. Voor de toepassing van deze titel wordt onder discriminatie verstaan:

- directe discriminatie;
- indirecte discriminatie;
- opdracht tot discrimineren;
- intimidatie;
- een weigering om redelijke aanpassingen te treffen ten voordele van een persoon met een handicap."

Artikel 20

§ 1. Op verzoek van het slachtoffer van de discriminatie, van het Centrum, van een van de belangenverenigingen, van het openbaar ministerie, of, naargelang de aard van de daad, het arbeidsauditoraat, stelt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg of, naar gelang van de aard van de daad, de voorzitter van de arbeidsrechtbank of van de rechtbank van koophandel, het bestaan vast van een zelfs ander het strafrecht vallende daad waardoor de bepalingen van deze wet worden overtreden en beveelt hij de staking ervan.

De voorzitter van de rechtbank kan de opheffing van de staking bevelen zodra bewezen is dat een einde is gemaakt aan de overtreding.

§ 2. Op vraag van het slachtoffer kan, de voorzitter van de rechtbank de in artikel 18, § 2, bedoelde forfaitaire schadevergoeding aan het slachtoffer toekennen.

§ 3. De voorzitter van de rechtbank kan bevelen dat zijn beslissing of de samenvatting die hij opstelt, wordt aangeplakt tijdens de door hem bepaalde termijn, zowel buiten als binnen de inrichtingen van de overtreder of de lokalen die hem toebehoren, en dat zijn vonnis of de samenvatting ervan in kranten of op enige andere wijze wordt bekendgemaakt, dit alles op kosten van de overtreder. Deze maatregelen van openbaarmaking mogen evenwel slechts opgelegd worden indien zij er kunnen toe bijdragen dat de gewraakte daad of de uitwerking ervan ophouden.

§ 4. De vordering die steunt op § 1, wordt ingesteld en behandeld zoals in kort geding. Zij kan worden ingesteld bij verzoekschrift. Dit wordt in vier exemplaren neergelegd op de griffie van de bevoegde rechtbank of bij een ter post aangetekende brief verzonden aan deze griffie. Op straffe van nietigheid vermeldt het verzoekschrift:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van de verzoeker;

3° de naam en het adres van de natuurlijke persoon of de rechtspersoon tegen wie de vordering wordt ingesteld;

4' het voorwerp en de uiteenzetting van de middelen van de vordering.

De griffier van de rechtbank verwittigt onverwijld de tegenpartij bij gerechtsbrief en nodigt haar uit te verschijnen ten vroegste drie dagen en ten laatste acht dagen na het verzenden van de gerechtsbrief, waarbij een exemplaar van het verzoekschrift is gevoegd.

Over de vordering wordt uitspraak gedaan niettegenstaande vervolging wegens dezelfde feiten voor enig ander strafgerecht.

Wanneer een vordering tot staking van bij de strafrechter aanhangig gemaakte feiten ingesteld is, wordt over de strafvervolging pas uitspraak gedaan nadat over de vordering tot staking een in kracht van gewijsde getreden beslissing gewezen is. Tijdens de opschorting is de verjaring van de strafvordering geschorst. Het vonnis is uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande enig rechtsmiddel en zonder borgtocht. Het wordt door de griffier van de rechtbank onverwijld meegedeeld aan alle partijen en aan de procureur des Konings.

§ 5. De bepalingen van dit artikel doen geen afbreuk aan de bevoegdheden van de Raad van State zoals bepaald in de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State.

3.

Overwegende dat de vordering van appellant er toe strekt te doen vaststellen dat de weigering door geïntimeerde om zijn advertenties op te nemen een discriminatie uitmaakt op grond van ideologische en dus politieke en levensbeschouwelijke gronden (art. 3 federale antidiscriminatiewet), en de staking daarvan te doen bevelen.

4. Aangaande de voorgehouden discriminatie op grond van levensbeschouwing en/of politieke overtuiging

4.1.

Overwegende dat appellant opwerpt dat geïntimeerde hem discrimineert op grond van levensbeschouwing en politieke overtuiging doordat zij weigert de door hem als Brussels volksvertegenwoordiger voor de politieke partij aangeboden advertenties in haar weekblad (...) op te nemen, terwijl ze wel advertenties van politici van andere politieke partijen.

4.2.

Overwegende dat geïntimeerde aangeeft dat (...) een gratis krant is die verspreid wordt in het BHG en die gemaakt wordt door professionele journalisten onder leiding van een voltijdse hoofdredacteur, en dat zij door kwalitatieve en correcte berichtgeving er daadwerkelijk in geslaagd is om het vertrouwen bij het lezerspubliek te verwerven.

4.3.

4.3.1.

Overwegende dat geïntimeerde er op wijst dat zij volgens haar statuten tot doel heeft het verzamelen, verspreiden en ter beschikking stellen, op alle mogelijke wijzen, van informatie i.v.m. het brede maatschappelijke leven in al zijn aspecten i.v.m. de activiteiten van Nederlandstaligen in het Brussels Hoofdstedelijk gewest;

Dat zij stelt dat de vereniging meer in het bijzonder tot doel heeft:

- het verzamelen, verspreiden en het ter beschikking stellen, op alle mogelijke wijzen, van informatie i.v.m. het brede maatschappelijke leven in al zijn aspecten en i.v.m. de activiteiten van Nederlandstaligen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest;
- het ondersteunen en bevorderen van het brede maatschappelijke leven van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel en van alle inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ;

Dat zij er op wijst dat haar statuten verder bepalen dat elk lid van de vereniging het verdraagzaamheidsprincipe onderschrijft dat inhoudt:

"- alle democratische principes van de grondwet na te leven en toe te passen;

- het samenwerkingsmodel tussen de verschillende gemeenschappen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te ondersteunen;
- het harmonieus samenleven van mensen, ongeacht afkomst, godsdienstige en filosofische overtuiging en cultuur te helpen bevorderen in overeenstemming met het EVRM";

Overwegende dat geïntimeerde van oordeel is dat de boodschap van de politieke partij het VB geenszins verenigbaar is met haar doelstellingen zoals hierboven aangehaald;

Dat zij voorhoudt dat de politieke partij (...) onverdroten vreemdelingenhaat uit en verspreidt; dat zij dienaangaande verwijst naar de veroordeling van drie vzw's die volgens haar de kern uitmaakten van de politieke partij het (...) door het hof van beroep te Gent in een arrest van 21 april 2004;

Dat zij meent dat de politieke partij in feite de voortzetting is onder een andere naam van de vroegere politieke partij; dat zij dienaangaande verwijst naar de woorden van de heer F. D. W., parlements lid van de politieke partij, die op 11 februari 2007 verklaarde dat volgens hem het VB en het VB nog altijd één en dezelfde partij zijn.

4.3.2.

Overwegende dat het het hof niet toekomt in het kader van de beoordeling van huidige stakingsvordering, om een oordeel uit te spreken over de vraag of de politieke partij VB al dan niet de voortzetting is onder een andere naam van de vroegere politieke partij het VB noch om het politieke programma van de partij VB te onderzoeken en te beoordelen;

Dat de veroordeling van drie vzw/s die volgens geïntimeerde de kern uitmaakten van de politieke partij het VB door het hof van beroep te Gent in een arrest van 21 april 2004 dan ook, in tegenstelling tot wat de eerste rechter overweegt, niet relevant is voor de beoordeling van het geschil waarvan thans het hof geadieerd is.

4.3.3.

Overwegende dat geïntimeerde verder terecht voorhoudt dat artikel 17 EVRM een basis verleent om beperkingen of sancties te legitimeren tegen meningsuitingen die een bedreiging vormen voor de rechten en vrijheden van anderen of voor de democratische staatsordening, en dat met een beroep op artikel 17 EVRM bepaalde racistische

meningsuitingen en aanzet tot rassenhaat de bescherming van artikel 10 EVRM ontzegd kan worden;

Overwegende evenwel dat in de door appellant aan geïntimeerde aangeboden advertenties, waarop naast de naam van appellant, zijn hoedanigheid van Brussels volksvertegenwoordiger en zijn foto, en waarin de naam van de politieke partij waartoe appellant behoort niet eens voorkomt, enkel de boodschap staat: "Wenst u een veilige zomervakantie" en: "Wenst u een veilige herfstvakantie"; Dat deze vermeldingen ook al wordt daarbij ongetwijfeld ingespeeld op het maatschappelijke veiligheidsthema en niet op de verkeersveiligheid, geen racistische meningsuiting inhouden en evenmin een oproep bevatten tot rassenhaat noch tot geweldpleging.

4.3.4.

Overwegende dat geïntimeerde verder opwerpt dat het vertrouwen van haar lezerspubliek en ook van haar adverteerders - cliënteel ernstig zou worden aangetast indien zij verplicht zou worden publiciteit op te nemen van het VB;

Overwegende dat, nog afgezien van de vraag of dergelijke bekommernis verantwoordt om te discrimineren op basis van politieke overtuiging, vastgesteld moet worden dat geïntimeerde haar bewering geenszins bewijst;

Dat bovendien aangenomen mag worden dat onder de lezers en adverteerders van het weekblad van geïntimeerde personen van diverse politieke en ideologische overtuigingen voorkomen, en onder meer personen die de politieke en ideologische overtuiging van appellant gunstig gezind zijn, en dat er wel steeds lezers en adverteerders zullen zijn die zich ergeren aan het opnemen van advertenties van deze of gene politieke partij;

Dat dit op zichzelf evenwel geen voldoende rechtsgrond oplevert om advertenties van bepaalde politieke partijen wél op te nemen en advertenties van andere politieke partijen niet op te nemen.

4.3.5.

Overwegende dat het feit dat appellant, aldus geïntimeerde, "over een aanzienlijk aantal alternatieve middelen beschikt om zijn politieke boodschap en deze van de partij VB bekend te maken" niet relevant is in het kader van de beoordeling van huidige stakingsvordering.

4.3.6.

Overwegende dat geïntimeerde nog aanvoert dat zij tegen de politieke partij waartoe appellant behoort een procedure heeft opgestart naar aanleiding van de verspreiding door deze laatste van een huis-aan-huis-blad ;

Overwegende dat het het hof niet toekomt zich rechtstreeks of onrechtstreeks uit te spreken over de feiten die aanleiding gegeven hebben tot dit geschil waarvan het hof niet geadieerd is.

4.4. Conclusie

Overwegende dat uit het voorgaande volgt dat geïntimeerde geen enkele aanvaardbare rechtvaardiging kan voorleggen om de door appellant aangeboden advertenties niet in haar weekblad te publiceren;

Dat aldus vastgesteld moet worden dat appellant het slachtoffer is van een daad van discriminatie op grond van politieke overtuiging waaraan geïntimeerde zich bezondigd heeft;

Overwegende dat alle andere beschouwingen van elk van beide partijen niet tot een andere conclusie kunnen leiden;

Overwegende dat op dit punt de vordering van appellant en diens hoger beroep gegrond zijn.

5. Aangaande de door appellant gevorderde maatregel van staking gekoppeld aan de verbeurte van een dwangsom

Overwegende dat appellant vordert overeenkomstig artikelen 19 en 20 van de federale antidiscriminatiewet de staking te bevelen van de vastgestelde discriminatie, op straffe van een dwangsom van € 10.000 per vastgestelde inbreuk;

Overwegende dat het bevelen van een "staking" enkel kan slaan op een continu voortbestaande situatie waarvan de stopzetting bevolen wordt;

Dat de discriminatie waar geïntimeerde zich aan bezondigd heeft evenwel bestaat in de weigering, tot tweemaal toe, om een door appellant aangeboden advertentie in haar weekblad op te nemen;

Dat het hier gaat om twee op een vast tijdstip te situeren inbreuken op de federale antidiscriminatiewet en niet om continu doorlopende handelingen of continu voortbestaande situaties;

Dat een boodschap waarin "een veilige zomervakantie" resp. "een veilige herfstvakantie" gewenst wordt niet zinvol gepubliceerd kan worden buiten de zomervakantie resp. de herfstvakantie;

Dat dienvolgens het door appellant gevorderde stakingsbevel zonder voorwerp is;

Dat dienvolgens ook het daaraan koppelen van de verbeurte van een dwangsom technisch onmogelijk is.

Overwegende dat op dit punt de vordering van appellant en diens hoger beroep ongegrond zijn.

6. Aangaande de gevorderde forfaitaire schadevergoeding

Overwegende dat appellant voorts de veroordeling van geïntimeerde vordert tot de door de federale antidiscriminatiewet bepaalde forfaitaire schadevergoeding van € 1.300;

Overwegende dat artikel 18 van de federale antidiscriminatiewet bepaalt:

"§ 1. Ingeval van discriminatie kan het slachtoffer een schadevergoeding vorderen overeenkomstig het contractuele of buitencontractuele aansprakelijkheidsrecht. In de hierna bedoelde gevallen moet de persoon die het discriminatieverbod heeft geschonden aan het slachtoffer een vergoeding betalen die naar keuze van het slachtoffer, gelijk is hetzij aan een forfaitair bedrag zoals uiteengezet in § 2, hetzij aan de werkelijk door het slachtoffer geleden schade. In laatstgenoemd geval moet het slachtoffer de omvang van de geleden schade bewijzen.

§ 2. De in § 1 bedoelde forfaitaire schadevergoeding wordt als volgt bepaald:

1 ' met uitzondering van het hierna bedoelde geval, wordt de forfaitaire vergoeding van de morele schade geleden ten gevolge van een feit van discriminatie, bepaald op 650 euro; dat bedrag wordt verhoogd tot 1.300 euro Indien de dader niet kan aantonen dat de betwiste ongunstige of nadelige behandeling ook op niet-discriminerende gronden getroffen zou zijn of omwille van andere omstandigheden, zoals de bijzondere ernst van de geleden morele schade;

Overwegende dat geïntimeerde op het punt van de door appellant gevorderde forfaitaire schadevergoeding geen specifiek verweer voert;

Overwegende dat nu de toepassingsvoorwaarden van artikel 18, § 1 en § 2, 1" van de federale antidiscriminatiewet vervuld zijn, de door appellant gevorderde forfaitaire schadevergoeding kan worden toegekend.

Aangaande de gerechtskosten

a/Stelling van de partijen

Appellant vordert geïntimeerde te veroordelen in de gerechtskosten van beide aanleggen, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding die per aanleg begroot wordt op € 1.320.

Geïntimeerde vordert appellant te veroordelen in de gerechtskosten van beide aanleggen, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding die per aanleg begroot wordt op € 1.320.

b/ Beoordeling door het hof

Overwegende dat nu de vordering van appellant en diens hoger beroep - slechts - gedeeltelijk gegrond zijn, appellant veroordeeld dient te worden in één derde en geïntimeerde in twee derden van de gerechtskosten van eerste aanleg en die van het hoger beroep, waarbij de rechtsplegingsvergoedingen telkens begroot worden op het basisbedrag voor de niet in geld waardeerbare vorderingen.

OM DEZE REDENEN,
HET HOF, 3e KAMER (BURGERLIJKE KAMER)

Rechtsprekend na tegenspraak en zoals In kortgeding,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het taalgebruik in gerechtszaken;

Gehoord A. B., substituut-procureur-generaal, in haar advies gegeven ter zitting van 24 november 2015;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Vernietigt de bestreden beschikking van 2 juni 2014;

Rechtsprekend ab ovo:

Verklaart de oorspronkelijke vordering van appellant ontvankelijk, en gedeeltelijk gegrond als volgt:

Zegt voor recht dat geïntimeerde door tot tweemaal toe te weigeren de door appellant aangeboden advertenties op te nemen in haar weekblad, zich bezondigd heeft aan een discriminatie op grond van politieke overtuiging in de zin van artikel 3 van de federale antidiscriminatiewet;

Veroordeelt geïntimeerde tot het betalen aan appellant van de wettelijk bepaalde forfaitaire schadevergoeding van € 1.300, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 13 november 2013 tot aan de datum der volledige betaling;

Wijst appellant af van het anders of meer gevorderde;

Veroordeelt appellant in één derde en geïntimeerde in twee derden van de gerechtskosten van beide aanleggen, begroot:

- * in hoofde van appellant op € 100 rolrecht eerste aanleg + € 1.320 rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg + € 210 rolrecht hoger beroep + € 1.320 rechtsplegingsvergoeding hoger beroep;
- * in hoofde van geïntimeerde op € 1.320 rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg + € 1320 rechtsplegingsvergoeding hoger beroep.

Aldus gevonnist en uitgesproken in buitengewone openbare burgerlijke terechtzitting van de 3e N kamer, van het Hof van Beroep te Brussel op 26 JANUARI 2016.

Waar aanwezig waren :

P. S., voorzitter,

D. D., raadsheer,

V. A., raadsheer,

H. C., griffier